

fordi jeg ønskede ogsaa at erfare Andres Dømmeme, inden jeg selv tog en nærmere og endelig Beslutning. — Det er vistnok muligt og forklarligt, om der i min Fremstilling skulde være forglemt et og andet Punkt, jeg kunde have ønsket at tage med, og jeg skylder den næstsidste ærede Læser (Fjord) at sige, at det netop er Tilfældet med det Punkt, han fremhævede. Dette er min Overbevisning, at dette er et vigtigt Punkt, og jeg har opfattet det paa samme Maade som han; det har været min Tanke at tage dette Punkt med, og det skyldes ligesom en Forglemmelse fra min Side, at det ikke er slet. — Om et Par Uttringer af Beklagelse med Hensyn til andre Punkter, hvori jeg skulde have erklæret, at der ingen Forandring skulde ske, er det allerede tilbøielig antydet, at de bero paa en Misforstaaelse; men i alt Fald maa det erindres, at jeg kun har talt om, hvad der skulde være at optage i en Lovgivningsreform, medens Meget af det, hvorom der her er Spørgsmaal, vil kunne udføres og maa udføres ad anden Vej, i de fleste Tilfælde gennem en Medvirkning fra de forskjellige Skolebestyreres Side og ad administrativ Vej. Naar f. Ex. det ærede Medlem for Aalborg (Zahle) yttrede, at jeg ikke havde talt om, at der ikke skulde anskaffes saa mange Hjælpebidler som muligt, saaledes at de overalt, hvor Børnene vendte Diet hen, kunde være Noget, hvoraf de kunde lære, ser jeg virkelig ikke, hvorledes dette overhovedet skulde have faaet nogen Plads i denne Fremstilling fra min Side; men hvorledes min Opfattelse er i saa Henseende, fremgik i Dvrigt tydeligt nok af mine Uttringer om, at det maa blive en Sag for Kommunen eller for de overordnede Skolebestyrelser — for Skoleraadene og navnlig Skoleinspektørerne — at skaffe alle ønskelige Hjælpebidler tilstede. Naar det ærede Medlem endvidere mente, at alt det, der er fremsført, kunde være godt nok, men at der maatte fordres noget ganske Andet og Mere, hvis man skulde gaae ind derpaa, er dette jo en Profeti, som ikke varfles meget godt, men saalænge den staar hen uden nærmere Udtalelse om eller Paavisning af, hvad der da egentlig savnes, vil jeg berolige mig med, at han dog muligen kan komme til det

Resultat, at det, der foreslaaes fra min Side, er, hvis det kommer til at træde frem, en meget alvorlig og betydningsfuld Reform. Om det kan komme dertil, at man i sin Tid ikke vil gaa ind derpaa, fordi man vil have endnu noget Mere, vil i alt Fald blive et Fremtidsspørgsmaal.

Da Ingen yderligere begjærede Ordet, var Forespørgslen sluttet, uden at en Afstemning over Begjæringen om Afslutning var fornøden.

Man gik derefter til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Forespørgsel af Folkethingsmanden for Odense Amts 5te Valgkreds (S. M. Petersen) til Krigsministeren angaaende Børnepligtiges Medsættelse i Tjenestegrad.

(Forespørgslen findes i Tidenden Sp. 3589.)

S. M. Petersen: Jeg vil haabe, at den Forespørgsel, jeg herved har den Ære at stille til den høitærede Krigsminister vil kunne foretages i en noget kortere Tid end den foregaaende, og jeg har saa meget mere Grund til at tro dette, som offentlige Organer allerede have begrundet, ja endog besvaret den. Smitlertid kan jeg dog ikke ganske henholde mig hertil, men jeg maa i Egenklav af Forespørger sige et Par Ord. I et af vore større, ja, jeg kan gjerne sige i et af vore store Blade her i Hovedstaden har en Indsender idag under Navnet „Pertinax“ efter sin Formening klaret den hele Sag; men skjøndt han er saavel underrettet, at man kan have Grund til at tro, at han skriver sig fra et af Ministerierne, enten Krigs- eller Justitsministeriet, er der dog enkelte Punkter, hvort han har taget fejl. Det er ganske rigtigt, at den Paagjældende, som har givet Anledning til, at jeg har tilladt mig at begjære Thingets Tilladelse til at stille denne Forespørgsel, den 25de April 1870 blev indkaldt som Rekrut til en af de Batailloner, som garnisonere i Odense. Efter at han havde været der i 6 Maaned, blev han udtagen til Underkorporal og kom strax som Elev paa Korporalskolen, men henimod